

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-1.720.50.2022.MS

Warszawa, 6 kwietnia 2023 r.

DECYZJA DNR-1/13/2023

Na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 1 w związku z art. 12 ust. 2 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r., poz. 222) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia kary za niepowiadomienie organu nadzoru o tym, że „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 35 000 zł (słownie: trzydzieści pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) uzyskał informację, że przedsiębiorca KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu ogłosił na swojej stronie internetowej akcję wycofywania ze sprzedaży „Zestawu łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” (informacja oznaczona datą „listopad 2022 r.”)¹. Jak wskazał przedsiębiorca, w przypadku tego produktu nie można zagwarantować wszystkich wymagań bezpieczeństwa i wezwał klientów do zwrotu posiadanych egzemplarzy.

W listopadzie 2022 r. produkt został notyfikowany przez niemiecki organ nadzoru rynku do unijnego systemu szybkiej wymiany informacji na temat produktów niebezpiecznych Safety Gate RAPEX pod numerem DE/05414/22. Z notyfikacji wynika, że produkt może stwarzać poważne ryzyko w związku z możliwością łatwego odłączenia się

¹ https://firma.kik.pl/fileadmin/user_upload/Informacja_dla_klientow-_Zestaw_luk_i_strzalki_PL.pdf

przyssawek od strzałek. Przyssawki stanowią małe części, które dziecko może włożyć do buzi i połykając udławić się. Ponadto zabawa niezabezpieczonymi strzałkami o ostrych zakończeniach może spowodować obrażenia, zwłaszcza w okolicach oczu. Podstawą do powyższej notyfikacji były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez niemiecką Państwową Inspekcję Handlową w Hildesheim. Badania te wykazały, że „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” nie spełnia wymagań określonych w normie DIN EN 71-1 (niemieckiej wersji europejskiej normy określającej wymagania w zakresie bezpieczeństwa zabawek), ponieważ przyssawki stanowiące zakończenie strzałek w łatwy sposób mogą być od nich odłączone i mieszczą się w cylindrze do badania małych części, który swoim kształtem oraz rozmiarem imituje przełyk małego dziecka. Odłączona przyssawka może być przez dziecko włożona do buzi, narażając je na zadławienie, a ostre zakończenia strzałek mogą spowodować urazy, zwłaszcza w okolicach oczu.

Przedsiębiorca KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, wiedząc, że wprowadzany przez niego na rynek produkt nie jest bezpieczny, nie przekazał Prezesowi UOKiK powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, sporządzonego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. Nr80 poz. 649; dalej: „rozporządzenie”). Zaniechanie to stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z wyżej przywołanym przepisem, producenci i dystrybutorzy, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, zobowiązani są powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

W związku z powyższym, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185; dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 28 grudnia 2022 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu (dalej: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami

sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 28 grudnia 2022 r. - k. 17-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 stycznia 2023 r. strona postępowania poinformowała organ nadzoru, że zdecydowała się dobrowolnie usunąć „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” ze sprzedaży, ponieważ nie spełniał przyjętych przez nią standardów jakości. Strona oświadczyła, że w ramach prowadzonej od listopada 2022 r. akcji powiadomiła o zagrożeniu stwarzanym przez produkt wszystkie sklepy KIK w Polsce oraz zamieściła ostrzeżenie na swojej stronie internetowej i w sklepach stacjonarnych, a konsumenci otrzymali możliwość zwrotu wadliwego produktu. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że nie zakończyła jeszcze czynności związanych z wycofaniem produktu z rynku. Ponadto strona postępowania podniosła, że naruszenie art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie dotyczy sytuacji, w których przedsiębiorca świadomie lub nieumyślnie zaniechał poinformowania Prezesa UOKiK w odniesieniu do obowiązków nałożonych na niego na podstawie ww. ustawy. W jej ocenie przypadki te można traktować jako naruszenie obowiązków o mniejszej wadze, ponieważ dotyczą jedynie przekazywania przez przedsiębiorcę stosownych informacji na temat produktu wprowadzonego na rynek. Do pisma strona postępowania załączyła formularz powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, zestawienie przedstawiające rozchód zestawów do poszczególnych sklepów w latach 2021-2022 oraz wniosła o odstąpienie od wymierzania kary administracyjnej lub o orzeczenie jej w dolnym przedziale zagrożenia ustawowego.

Dowód: pismo strony postępowania z 16 stycznia 2023 r. wraz załącznikami- k. 21-64 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do potwierdzenia, czy zgodnie z załączonym zestawieniem liczba produktów: „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076”, wprowadzonych na rynek w latach 2021-2022, wynosi 3 932 egzemplarzy, a jeżeli ta liczba jest inna, wezwał ją do jej podania i przekazania stosownych dowodów (np. wydruku z systemu komputerowego). Jednocześnie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do podania liczby produktów wycofanych z rynku w okresie od listopada 2022 r. do końca stycznia 2023 r. (w związku z podjętą akcją

wycofania produktu z rynku), średniej ceny sprzedaży produktu (netto) oraz informacji o reklamacjach bądź skargach konsumenckich dotyczących ww. produktów. Dodatkowo Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami postępowania i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 26 stycznia 2023 r. - k. 65-67 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 lutego 2023 r. strona postępowania potwierdziła, że w latach 2021-2022 wprowadziła na rynek 3 932 „Zestawów łuk ze strzałami nr art. 1152942 lub 1120076”. Ponadto wskazała, że średnia cena sprzedaży netto wynosiła 20 zł oraz poinformowała, że nie otrzymała żadnych reklamacji ani skarg od konsumentów dotyczących kwestionowanych zestawów. Jednocześnie strona postępowania poinformowała, że nie ma możliwości podania organowi nadzoru liczby zwróconych produktów, bowiem procedura zwrotu produktów ze wszystkich europejskich placówek ma się dopiero rozpocząć, a procedura zniszczenia wycofywanych produktów jest koordynowana przez centralę w Niemczech. Strona poinformowała, że data zniszczenia wszystkich wycofanych produktów nie jest jeszcze znana, a sama procedura może jeszcze potrwać kilka miesięcy.

Dowód: pismo strony postępowania z 6 lutego 2023 r. - k. 70-71 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Wobec powyższego, pismem z 3 marca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że liczba wadliwych produktów wycofanych z rynku polskiego będzie brana pod uwagę przez organ nadzoru przy ocenie współpracy strony w toczącym się postępowaniu administracyjnym i jednocześnie wyznaczył stronie postępowania 7-dniowy termin na zajęcie stanowiska.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 26 stycznia 2023 r. - k. 72-73 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Odpowiadając pismem z 14 marca 2023 r. strona postępowania wskazała, że w okresie od 8 września 2022 r. do 23 grudnia 2022 r. konsumenci zwrócili do sklepów łącznie 381 „Zestawów łuk ze strzałami nr art. 1152942”, a w okresie od 4 maja 2021 r. do 15 kwietnia 2022 r. - 12 „Zestawów łuk ze strzałami nr art. 1120076”. Strona postępowania podała

również, że 6 188 sztuk „Zestawów łuk ze strzałami nr art. 1152942” oraz 6 998 sztuk „Zestaw łuk ze strzałami nr art. 1120076” jest zabezpieczone na zapleczu sklepów sieci KIK i oczekuje na zwrot do magazynu centralnego.

Dowód: pismo strony postępowania z załącznikami z 14 marca 2023 r. - k. 77-97 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu wprowadził „Zestawy łuk ze strzałami nr art. 1152942 lub 1120076” na polski rynek i jest ich dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W formularzu załączonym do pisma z 16 stycznia 2023 r. strona postępowania wskazała, że kwestionowane produkty zostały sprowadzone z Hong Kongu przez niemieckiego przedsiębiorcę KiK Textilien und Non Food GMBH, a ona pełni funkcję ich dystrybutora.

Wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jest konsekwencją naruszenia przez stronę postępowania obowiązku powiadomienia Prezesa UOKiK, że „Zestawy łuk ze strzałami nr art. 1152942 lub 1120076” wprowadzone przez nią na rynek polski nie są bezpieczne. Zaniechanie strony postępowania jest naruszeniem art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, który stanowi, że producent i dystrybutor, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 powyższej ustawy.

Przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego było zatem wyjaśnienie i ustalenie okoliczności niepowiadomienia Prezesa UOKiK przez przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu o tym, że „Zestawy łuk ze strzałami nr art. 1152942 lub 1120076” wprowadzone na rynek polski nie są bezpieczne.

Należy zauważyć, że art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wdraża art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. (Dz. Urz. UE L 11, 15.01.2002 r., str. 4–17), zgodnie z którym: *„W przypadku gdy producenci i dystrybutorzy, na podstawie posiadanych informacji i wiedzy zawodowej, wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadzili na rynek, stanowi zagrożenie dla konsumenta, które jest nie do pogodzenia z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa, zobowiązani są oni do niezwłocznego poinformowania o tym fakcie właściwych władz Państwa Członkowskiego, stosownie do warunków ustanowionych w załączniku I, w szczególności podając szczegóły działania, jakie zostało podjęte celem zapobieżenia zagrożeniu konsumenta. Zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 3, Komisja dostosowuje szczegółowe wymogi związane z obowiązkiem udzielania informacji ustanowionej w załączniku I.”*

Zatem sama procedura oraz zakres obowiązków zostały określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/417 z dnia 8 listopada 2018 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń (Dz. Urz. UE L 73 z 15.03.2019 r., str. 121; dalej: „decyzja wykonawcza”).

W punkcie 3.3.1 decyzji wykonawczej określono, że podmioty gospodarcze nie są bezpośrednio zaangażowane w przekazywanie zgłoszeń w aplikacji RAPEX, natomiast w przypadku produktu stwarzającego zagrożenie informują niezwłocznie właściwe organy we wszystkich państwach członkowskich, w których został on udostępniony. Na gruncie prawa polskiego szczegółowe regulacje odnoszące się do realizacji tego obowiązku zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, wydane na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Celem procedury zgłoszeniowej jest umożliwienie właściwym władzom monitorowanie, czy przedsiębiorcy odpowiedzialni za bezpieczeństwo produktów podjęli odpowiednie środki w celu uniknięcia zagrożeń, jakie niesie ze sobą produkt już wprowadzony na rynek, a w miarę potrzeby – nakazywanie im dodatkowych środków zapobiegawczych. W związku z powyższym, organy nadzoru rynku muszą otrzymywać odpowiednie informacje umożliwiające im dokonanie oceny, czy dany podmiot gospodarczy

podjął wystarczające środki odnośnie niebezpiecznego produktu. W tym względzie należy zauważyć, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów uprawnia władze do żądania dodatkowych informacji, gdyby uznały one, że nie są w stanie ocenić, czy przedsiębiorca podjął wystarczające środki w odniesieniu do niebezpiecznego produktu.

Zasadą jest konieczność niezwłocznego powiadomienia Prezesa UOKiK o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, co wynika wprost z treści art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Wyjątki od tej zasady ustawodawca wskazał w § 3 rozporządzenia.

W toku postępowania Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania naruszyła art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem niezwłocznie po uzyskaniu informacji o prawdopodobieństwie niespełniania wymagań bezpieczeństwa przez „Zestawy łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076”, potwierdzonych w badaniach laboratoryjnych przeprowadzonych przez niemiecką Państwową Inspekcję Handlową w Hildesheim, nie przekazała zgłoszenia polskiemu organowi nadzoru (Prezesowi UOKiK), do czego była zobligowana przepisami ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu. Fakt ten jest bezsporny i nie został zanegowany przez stronę postępowania. Wypełniony formularz dotyczący zgłoszenia produktu, który nie jest bezpieczny, zgodny z załącznikiem do rozporządzenia, strona postępowania przekazała dopiero w toku niniejszego postępowania, przy piśmie z 16 stycznia 2023 r.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK może nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na dystrybutorów na tej podstawie mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 1 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązku. Zatem przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia przez stronę postępowania obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem przedsiębiorcy (producenci i dystrybutorzy) muszą dbać o to, by produkty, które dostarczają na rynek, były bezpieczne. Jeżeli przedsiębiorca odkryje, że którykolwiek spośród oferowanych przez niego produktów nie jest bezpieczny, musi niezwłocznie powiadomić o tym Prezesa UOKiK. Ponadto taki przedsiębiorca musi podjąć działania, aby zapobiec szkodom, jakie może wyrządzić niebezpieczny produkt. Ma to zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia, a nawet życia konsumentów, którzy są w posiadaniu produktu, który nie jest bezpieczny, a na skutek niedopełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – pozostają w nieświadomości co do zagrożenia stwarzanego przez dany produkt.

Organ nadzoru, który został powiadomiony o prowadzonej przez przedsiębiorcę akcji wycofywania z rynku niebezpiecznego produktu, jest w stanie monitorować ten proces, przekazując przedsiębiorcy wskazówki do czasu jego skutecznego zakończenia. W niniejszej sprawie niepowiadomienie Prezesa UOKiK przez stronę postępowania znacząco utrudniło organowi nadzoru monitorowanie podejmowanych przez stronę szybkich i skutecznych działań w celu wycofania z rynku produktu, stwarzającego zagrożenie dla małych konsumentów. Dodatkowo utrudniło to Prezesowi UOKiK uzyskanie potwierdzenia, że strona postępowania podjęła skuteczne środki, aby zapewnić, że na rynku nie znajdują się już niebezpieczne „Zestawy łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076”. Zatem Prezes UOKiK nie może zgodzić się z twierdzeniem strony postępowania, że obowiązek wynikający z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter mniejszej wagi, bo dotyczy obowiązku informacyjnego, nie zaś zagrożenia związanego z samym produktem. Prawdą jest, że niniejsze postępowanie dotyczy naruszenia obowiązku informacyjnego, ale warto podkreślić, że informacja ta dotyczy produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, stwarzającego zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia małych dzieci, który został wprowadzony na polski rynek przez stronę postępowania.

W ocenie Prezesa UOKiK przekazując formularz zgłoszenia produktu, który nie jest bezpieczny z prawie dwumiesięczną zwłoką, dopiero na skutek wszczęcia wobec niej postępowania administracyjnego, strona postępowania nie kierowała się dobrem konsumentów, lecz zrobiła to „z ostrożności”, w związku ze wszczęciem przez organ postępowania w celu zadbania o swoje interesy.

W toczącym się postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał przede wszystkim fakt, że niniejsze postępowanie jest drugim postępowaniem prowadzonym wobec tego przedsiębiorcy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w ciągu ostatniego roku. W 2021 r. strona postępowania również nie powiadomiła Prezesa UOKiK o produkcie niebezpiecznym niezwłocznie po uzyskaniu stosownej informacji od konsumenta, a formularz powiadomienia przekazała dopiero w toku prowadzonego postępowania. W kończącej tę sprawę decyzji nr DNR 1/36/2022 z 5 września 2022 r. Prezes UOKiK odstąpił od nałożenia na przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Warto jednak przypomnieć, że w przywołanej decyzji wyraźnie pouczył przedsiębiorcę, że kolejne naruszenie przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej.

Zaledwie dwa miesiące po wydaniu ww. decyzji strona postępowania, mając wiedzę (potwierdzoną badaniami laboratoryjnymi wykonanymi przez niemiecką Państwową Inspekcję Handlową w Hildesheim) o tym, że oferowany przez nią produkt nie jest bezpieczny, ponownie nie poinformowała o tym fakcie organu nadzoru.

Jako okoliczność obciążającą Prezes UOKiK potraktował fakt, że „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” jest produktem przeznaczonym dla dzieci, a w świetle przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dzieci stanowią kategorię konsumentów podlegającą szczególnej ochronie. Jednocześnie zagrożenie związane z użytkowaniem kwestionowanego produktu jest poważne, może bowiem grozić poważną utratą zdrowia, a nawet życia: odłączalna w łatwy sposób przyssawka od strzały mieści się w cylindrze do badania małych części i może być przez dziecko włożona do buzi, narażając je na zadławienie, a ostre zakończenia strzałek mogą spowodować urazy, zwłaszcza w okolicach oczu.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów, będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania złożonym w piśmie z 6 lutego 2023 r., w którym wskazała ona, że „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” sprzedawany był za średnią cenę 20 zł netto. Natomiast na podstawie dokumentacji przekazanej przez stronę postępowania przy piśmie z 16 stycznia 2023 r. oraz jej oświadczenia z 6 lutego 2023 r., Prezes UOKiK ustalił, że liczba egzemplarzy wprowadzonych na rynek polski wynosiła 3 932. W związku z tym, że konsumenci zwrócili łącznie 393 produkty, obliczona w powyższy sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży 3 539 sztuk zestawów wyniosła 70 780 zł.

Wymierzając karę Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisu art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Nie powinno więc ulegać wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Tym bardziej, że strona postępowania już raz naruszyła obowiązek wynikający z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wówczas Prezes UOKiK poinformował ją, że kolejne naruszenie przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na nią kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zatem w ocenie Prezesa UOKiK strona postępowania posiadała wiedzę, że zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów należy niezwłocznie zawiadomić organ nadzoru o tym, że wprowadzony przez nią na rynek produkt nie jest bezpieczny. Mimo to nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku. Warto również podkreślić, że decyzja kończąca poprzednie postępowanie została wydana we wrześniu 2022 r., a ogłoszenie strony postępowania dotyczące „Zestawu łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” pojawiło się na stronie internetowej przedsiębiorcy z adnotacją „listopad 2022 r.”, a zatem zaledwie dwa miesiące

później. W opinii Prezesa UOKiK w takiej sytuacji strona postępowania powinna zachować szczególną czujność i staranność.

Wobec powyższego nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowiąca 35 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł, Prezes UOKiK uznał w sentencji niniejszej decyzji za adekwatną do stwierdzonego naruszenia i spełniającą swój skutek prewencyjny. Powinna ona skłonić przedsiębiorcę do nienaruszania już więcej przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Ponieważ przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie zostały uregulowane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową

ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania posiadała bowiem wiedzę, że „Zestaw łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076” nie spełnia wymagań bezpieczeństwa², a mimo to nie powiadomiła o tym fakcie Prezesa UOKiK. Dopiero dwa miesiące po umieszczeniu ogłoszenia na swojej stronie internetowej o prowadzonej akcji wycofywania produktu, na skutek wszczętego postępowania administracyjnego, „z ostrożności” przekazała Prezesowi UOKiK formularz powiadomienia o produkcji niebezpiecznym. Tym samym utrudniła organowi nadzoru monitorowanie podejmowanych przez nią działań mających na celu ochronę konsumentów oraz utrudniła ustalenie, czy podjęte przez nią działania można uznać za w pełni skuteczne, tj. że na rynku polskim nie ma już produktu niebezpiecznego – „Zestawu łuk ze strzałkami nr art. 1152942 lub 1120076”. Co istotne, strona nie tylko miała wiedzę o tym, że oferowany przez nią produkt stwarza zagrożenie dla użytkowników, ale była również świadoma istnienia ustawowego obowiązku powiadomienia o takim produkcie organu nadzoru, ponieważ zaledwie dwa miesiące przed umieszczeniem przez nią ogłoszenia na stronie internetowej, Prezes UOKiK zakończył prowadzone wobec niej postępowanie w sprawie nałożenia kary za niedopełnienie tego obowiązku. Warto również podkreślić, że strona wprowadziła na rynek polski dużą liczbę kwestionowanych produktów (3 932 sztuk), a zatem krąg konsumentów narażonych na zagrożenie związane z produktem jest szeroki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz zagrożenia dla użytkowników płynące z użytkowania produktu, który nie jest bezpieczny, stwierdzić należy, że na skutek niewypełnienia obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, waga naruszenia prawa nie może zostać oceniona jako znikoma. Strona postępowania uniemożliwiła bowiem organowi przez okres kilku miesięcy monitorowanie i nadzór nad prawidłowością procesu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt, a zatem przyczyniła się w sposób istotny do opóźnienia realizacji ustawowych zadań organu.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez przekazanie w toku postępowania organowi nadzoru

² Badania laboratoryjne przeprowadzone przez niemiecką Państwową Inspekcję Handlową w Hildesheim wykazały, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w normie DIN EN 71-1.

formularza zgłaszającego produkt, który nie jest bezpieczny, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie została w tej sprawie spełniona.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189 f § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego również nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Należy podkreślić, że w toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a więc na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezastnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w niniejszym pouczeniu i zakwestionowaniu rozstrzygnięcia zawartego w sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany;

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:
(.....)